

Povinné subjekty dle zákona č. 106/1999 Sb.

Abstrakt

V úvodu své práce jsem si vytyčila cíl poskytnout komplexní přehled o subjektech podléhajících informační povinnosti dle informačního zákona. V průběhu načítání podkladů jsem se seznámila s množstvím soudních rozhodnutí, legislativních dokumentů a odborné literatury, přičemž tyto poznatky jsem se pokusila aktivně začlenit a komentovat v textu své práce tak, abych co nejvěrněji vykreslila tendence v jednotlivých sporných částech této problematiky.

V první kapitole poskytuji rozbor pojmu „*informace*“ dle informačního zákona v porovnání s pojmem „*utajená informace*“ dle návrhu novely zákona č. 412/2005 Sb..

Ve druhé kapitole jsem nastínila mezinárodní kontext práva na informace, především z pohledu Všeobecné deklarace lidských práv, Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Třetí kapitola popisuje ústavněprávní vymezení práva na informace v kontextu českého právního řádu, resp. Listiny základních práv a svobod a jejího čl. 17, který tvoří základ ústavního informačního práva v České republice.

Ve čtvrté kapitole se zabývám informačním zákonem, který je prováděcím právním předpisem ústavního základu informačního práva, konkrétně je touto kapitolou poskytnut popis pravidel pro poskytování informací a podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím.

Pátá kapitola obecně rozděluje povinné subjekty do čtyř skupin, přičemž obecně charakterizuje tyto skupiny podle toho, zda jde o subjekty úplné informační povinnosti či o subjekty informační povinnosti částečné. V této kapitole jsem si rovněž dovolila poskytnout příkladný výčet právních předpisů, které ve vztahu speciality k informačnímu zákonu upravují poskytování informací a tedy i speciální povinné subjekty informačního práva. Taktéž jsem přiblížila vymezení povinných subjektů dle předpisů evropského práva.

Následující kapitoly přibližují jednotlivé okruhy povinných subjektů, kterými jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány, veřejné instituce a subjekty, kterým zákon svěřil rozhodování o právech, právech chráněných zájmech nebo povinnostech fyzických nebo právnických osob v oblasti veřejné správy. Jak jsem zmínila v úvodu, dle mého názoru je nejzajímavější oblastí této problematiky výklad neurčitého právního pojmu veřejné instituce, protože se v osmé kapitole podrobně zabývám jak legislativním vývojem, tak judikatorním výkladem tohoto pojmu.

V desáté kapitole věnuji pozornost nadřazeným orgánům, přičemž ve stručnosti popisuji i novou roli Úřadu pro ochranu osobních údajů na poli poskytování informací.

V závěru mé práce rozebírám obstrukční narušování procesu poskytování informací ze strany povinných subjektů, zneužívání práva na informace ze strany žadatelů a také srovnávám obecnou součinnost správních orgánů při výkonu veřejné moci s právem na informace povinných subjektů jakožto žadatelů dle informačního zákona.